

GYÖRKÖNY
JERKING

A Fiatalok Egymásért Egyesület magazinja

LURKÓ

2016. December, XV. évfolyam 3. szám

ZÖLDÜLTESS!

Györköny 2016-2018

Zöldültess település fejlesztési projekt.

A tervezett fejlesztéseket minden érdeklődő megtekintheti a gyorkony.hu oldalon található térképen. Ez folyamatosan frissül, alakul a tervek megvalósulásával és az új ötletek felkerülésével. Célunk, hogy minél több lakos tudjon bekapcsolódni a tervezés és megvalósítás folyamatába, utcák szintjén is tudjon egységes gondolat kialakulni, miként szeretnék az ott lakók még szebbé tenni a környezetüket. A következő évben két fő vonulata van a fejlesztésnek:

I. A település utcáinak egységes fejlesztési terveinek megalkotása az ott lakókkal közösen. Kiemelt fontosságú számunkra, hogy minden utca tudja képviselni magát és az ötleteit. Ezért kerestünk és keresünk olyan embereket, akik az utcájukban összefognak és képviselnék ezt a fejlesztést. Januártól kezdve február végével bezárólag minden utcában fórumot szervezünk, ahol a lakóikkal együtt elkezdődhetnek a konkrét fejlesztési tervek kidolgozása, valamint a terep bejárása és a konkrét fejlesztésre szoruló területek megtekintése.

II. A település főbb közterületeinek fejlesztési terveinek megvalósítása.

1. A már meglévő településrendezési tervek megvalósítását folytatva a Fő úton tovább haladunk, folytatódik a fásítás, így további örökbefogadókat várunk. A következő szakaszban a Paksi útig haladunk előre a Fő úton. Tervezett fa fajták a platán, gömbjuhar és a fűz.

2. Továbbá a Posta melletti üresen álló önkormányzati telken, ami a Paksi úttal határos, egy kis tér kerül kialakításra, paddal, fákkal és sziklakerttel. A tér jelen pillanatban Levendula tér néven szerepel az online térképen, ott bővebben megtekinthetik az elképzeléseket.

3. A Paksi út Nagydorog felé vezető szakaszán az út két oldalán levendula ágyások kerülnek kialakításra, ezzel egységes és mutatós, ugyanakkor kevesebb gondoskodást igénylő települési bevezető szakasz jön létre.

4. Tervezés alatt van a település nagydorogi és pusztahencsei bejáratának fejlesztése is. Mindkét helyen a falura jellemző, azt jól tükröző szimbólum kerül kihelyezésre, ezek a szőlő és a borkészítéshez kapcsolódnak. Az elkészült terveket folyamatosan tesszük közzé a honlapon és az online térképen.

A fejlesztésbe mindenki bekapcsolódhat, várjuk a lakosság ötleteit, keressük azokat az embereket, akik szívesen összefognak és szerveznék a saját lakókörnyezetük fejlesztését, továbbá minden segítséget, ötletet és építő kritikát is szívesen fogadunk. Kérdése, ötlete van, jöjjön és ossza meg velünk. A projekt felelősei:

Művelődési Házban: Surányi Zoltán és Bock Beáta
Polgármesteri Hivatalban: Miedziak-Feith Adrienn és Todorán Tímea

Surányi Zoltán

Művelődésszervező

Zöldültess 1. Fázis

2016.11.25-26.

Ez év őszén indult el a virágosítási projekt, mely a Zöldültess nevet viseli. A projekt célja, hogy megszépítsük lakókörnyezetünket, ezáltal növeljük életminőségünket. A projekt zárásakor, 2018. tavaszán szeretnénk benevezni a településünket a Virágos Magyarország versenyre, amelyet megnyerni szándékozunk. 2016. november 25-26-án került sor az első ültetésre. Számszerűsítve 22 db oszlopos tölgy és 12 db selyemakác, amelyeket az örökbefogadók ültettek el. Ezt követte a 40 db orgonabokor elültetése, továbbá a cserjésítés, egész pontosan 170 db kerti madárbrs, 170 db orbáncfű és 340 db télizöld meténg lett elültetve, amely összefogással valósult meg.

A falu néhány utcájából már vannak képviselők, akik segítik a projekt összefogását. Továbbra is várjuk azok jelentkezését, akik szebbé kívánják tenni lakókörnyezetüket a projekt által.

Örökbefogadók: Krämer Jánosné, Wascher Norbert és Vigan Katalin, Surányi Zoltán, Böndör Tibor és családja, Molnár János és családja, Flaiszné Molnár Marianna, Molnár Éva, Molnár Melinda, Binder Ferencné, Bock Ádám, Valóczki Imre, Főfai Benett, Krausz Frigyes, Krausz Dániel, Főfai László, id. Bán József, Péger Józsefné, Nagy Vencel, Deák Dávid, Deák Sára, Hutflesz Ádám, Koch Ivett és Szendi Flóri, Braun Zoltán és családja, ifj. Bán József, Máté Maja, Máté Virág, Németh Fruzsina Olívia, Kovács Márk, Kovács Flóra, Száraz Bence, Mohainé Koch Rita és családja
Cserjeültetők: Böndör Tibor és családja, Molnár János és felesége, Mohai István, Osztrider Ilona, Bósz Péter, Koch Petra, Hutflesz Ádám, Miedziak-Feith Adrienn, Zombori Gábor, Surányi Zoltán, Miedziak-Feith Adrienn, Todorán Tímea.

TARTALOM

2. old.:

Önkormányzati hírek,
Szüreten Györkönyben

3. old.:

Karácsony; Gólyahír

4. old.:

Kis idegenvezetők a
faluban; Véralók
köszöntése

5. old.:

Óvodai hírek

6. old.:

A DÖK hírei; A
dicsőséges őszi hadjárat;
Íjász hírek

7. - 8. old.:

Kasza Gáborral
beszélgettünk

9. -11. old.:

Surányi Zoltánnal
beszélgettünk; A
művelődési otthon hírei

12. old.:

4. Mikrotérségi
Kórustalálkozó;
Gácsérok és Újborok

13. old.:

Semmiből valami;
Meghívó

14. old.:

Képek a hírekhez

A szám kiadását
támogatta:
Szitás Péter

1947. április 15.

Szerkesztők:
Böndörné Jaksó Judit
Böndör Tibor

IMPRESSZUM
Felelős kiadó:
lurko@gyorkony.hu
www.gyorkony.hu
7045 Györköny,
Fő u. 497.

Önkormányzati hírek

Idén több nagy, meghatározó pályázat is beadásra került még az év első felében, mint erről a Lurkó korábbi számában hírt adtunk. Sajnos nincs hír az eredményekről. Talán karácsonyi ajándék lesz... Nem tudjuk.

Sajnos ebben az évben az Atomerőmű Alapítványa sem írt ki pályázatot. Hírek vannak arról, hogy év végén mégis megjelenik a pályázat. A pályázat segítségével folytatjuk az önkormányzati lakásállomány fejlesztést. A Fő utca 59. után a Fő utca 58-ra is megkaptuk az építési engedélyt az átalakításokra.

A pályázati forrásokat továbbra is keressük, jelenleg egy erősebb traktort különböző eszközökkel (homlokrakó, markoló, egy erős daráló, hótoló, ároknyíró) történő előkészítését végezzük. A cél, hogy az önkormányzat a fogyatkozó közmunkával is el tudja látni a település közterületeinek rendezését, a település árokrendszerének karbantartását, hótolást, fűnyírást és ágdarálást.

A Paksi Társadalmi Tanácshoz (az új atomerőművi blokkokkal kapcsolatos

szervezet, melynek 41 település a tagja, vezetői Lázár János és Süli János) pedig 10 nagyobb projektet adtunk be. Reméljük, hogy hamarosan ott is pozitívan alakulnak a fejlemények.

December 15.-re terveztük a györkönyi fiókgyógyszertár megnyitását, melyet a Községháza épületében az orvosi rendelő után alakítottunk ki saját forrásból.

Szintén ezen épület folytatásaként egy új edzőterem is kialakításra került. Remélhetőleg végleges hely lesz. A edzeni szerető lakosság az elmúlt években jó néhány helyen alakított ki magának edzőtermet, de valamilyen ok miatt mindig költözni kellett. Legutóbb a Községháza hátsó udvarából nyíló kis teremben edzettek, mely a mai igényeket, színvonalat nem teljesen elégítette ki. remélhetőleg az új termet is belakják a fiatalok.

A tűzoltó szertár és az új edzőterem között pedig a német Önkormányzat alakította ki irodáját.

Az önkormányzat udvar hátsó részének rendezése van még vissza. Fedést kap a

hátsó udvar és itt tető alatt fogjuk tárolni az önkormányzat gépeit. Az udvar rendezése, a különböző építési anyagok felhasználása folyamatosan történik. A tavaszig fel nem használt anyagokat egy más területre fogjuk elszállítani, és a további építési-, és egyéb anyagokat is ott fogjuk tárolni.

2017. tavaszára az egész épület "újrahasznosítása" meg fog történni és ki fog alakulni egy remélhetőleg hosszán és fenntarthatóan működő, sok funkciót ellátó Községháza.

2017 meghatározó év lesz a település életében. Ebben az évben el kell, hogy dőljön, hogy egy több éves előkészületek után fejlesztési elképzeléseink jó irányt képviselnek-e és a döntéshozók értékelnék fogják-e támogatásukkal. Amennyiben igen, akkor komoly váltás lesz Györköny életében. Míg ez kiderül mindenkinek nagyon sok családtagot, rokont, barátot kívánok az ünnepekre és jó feltöltődést a 2017-es évre!

Braun Zoltán
Polgármester

Szüreten Györkönyben

Messze néző, ragyogó őszi reggelen indultunk útnak Györköny felé. A viszontlátás izgalmában az út is mintha rövidebb lett volna. Kellemes, szeretetteljes fogadtatásban volt részünk, sugárzott mindenki az örömtől, hogy végre egy év után ismét találkozhat rég nem látott vendégével.

Jó volt látni és megtapasztalni a györkönyiek kifogyhatatlan vendégszeretetét, jó érzéssel töltött el mindenkit a baráti karok ölelése, kézfogása.

Felejthetetlen élmény maradt számunkra az Országközi kirándulás, a Történelmi Múzeum látogatása, a szüreti felvonulás, a hangulatos multság.

Szabó Magda szerint: A szeretet, amivel szeretnek bennünket, mindig valamifajta kegyelem.

Ezt a kegyelemmel dúszított szeretet tapasztaltuk és éltük át közösen a rövid

pár nap alatt, hisz: Nem csak kenyérrel él az ember!, hirdeti a Máté evangéliumában az Ige. Valóban éltünk a közös együttlét lehetőségével, a még jobb baráti kapcsolat kialakulásáért, éltünk a vígsággal, jókedvvel. A társas érintkezésben kiváltságok rejlenek, ezen kiváltságok tükröződtek a györkönyiek és marosszentannaiak közös együttlétében.

Kiválóan éreztük magunkat, köszönet a szervezőknek és barátainknak, egy újabb viszontlátás reményében,

a csoport nevében

László Ildikó Tünde
Marosszentanna alpolgármester asszonya
Marosszentanna, 2016.09.15.

Karácsony

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert az Isten nem azért küldte el a Fiút, hogy élítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa.., János 3: 16, 17

Karácsony...milyen szépen hangzik ez a szó, bár egyszerű „téli napforduló”-t jelent. Nekünk viszont nem is igazán ennek a szónak a jelentése a fontos, hanem az, ami mögötte van. És annyi minden lehet mögötte... Annyi esemény befér a Karácsonyba... Benne vannak azok a hajdan megélt gyermekkori karácsonyok, amikor olyan nagy izgalommal vártuk az angyal érkezését. Benne vannak azok az önfeledt kántálások, amikor egy csepp sem sajnáltuk a fáradságot és kipirult arccal, boldogan énekeltük végig az egész falut: „Mennyből az angyal eljött hozzátok pásztorok, pásztorok...” Benne vannak a meghitt légkörű karácsonyi vacsorák, amikor együtt volt az egész család, amikor együtt neveltünk és boldogan ajándékoztunk meg egymást, pár napra feledve minden sérelmet, veszekedést, durvaságot, hisz „Karácsony a szeretet ünnepe” - mondogattuk. Még a karácsonyfa is valamiképp ezt sugallta, ameddig le nem hullottak örökzöld levelei és ki nem kidobtuk. Aztán minden kezdődött előlről. Jöttek a szürke hétköznapiak, az ünneptelen órák, napok, hónapok...

Vajon csak ennyi volna a Karácsony? Csupán az ünnepi vacsora, a karácsonyfa, a kisebb vagy nagyobb ajándékaink

képezik a szentestét, a karácsonyi ünnepeket? Nagyon sok családban sajnós, igen. Minden kellék megvan, csak a **lényeg** hiányzik. Így, minden csillogás mellett, valóban nagyon szegényre válik az ünnep.

Egyik barátnőm mesélte el, hogy gyermekkorában egy nagy, régi házban laktak, ahol a mennyezet tele volt repedésekkel. Meg volt győződve, hogy ezeken a repedéseken keresztül jön az angyal, a “Jézuska” és ott hozza a karácsonyfát. Minden Karácsonykor azt remélte, hogy egyszer majd meglátja, találkozni fog vele. Amikor szüleitől megkérdezte, hogy igaz-e ez, akkor ők megerősítették: “Persze, hogy igaz!” Aztán egyszer, véletlenül, az ajtónyíláson keresztül meglátta, amint nővére a szomszéd szobában a karácsonyfa körül ügyeskedik. Egy világ omlott akkor össze benne. Keservesen sírni kezdett, mert azt hitte, hogy ő most már soha nem fog találkozni sem az angyallal, sem a “Jézuskával”. Ott sírdogált azon az este sokáig a karácsonyfa alatt és évekkel később is lélekben, mert a szülők nem tudták elmondani neki, hogy Jézussal másként is lehet találkozni... Nem tudták, hisz valójában ők sem ismerték Őt, Karácsony számukra csupán a család, a megajándékozás, a szeretet ünnepét jelentette. Pedig ez az ünnep ennél sokkal de sokkal több. Itt elsősorban nem a mi szeretetünkről, humánus viselkedésünkről, a mi emberi ajándékainkról, a család ünnepéről van szó, hanem az **Isten kimondhatatlan, megmagyarázhatatlan nagy szeretetéről, a legnagyobb**

ajándékról, amit az emberiség valaha is kapott, kaphat. Mert az igazi szeretet az, amikor valaki nem valamit, hanem önmagát adja. Ezt tette Isten Karácsonykor. Jézuson keresztül önmagát adta. Az ő szívét küldte ezért a világot. Érettem és éretted. Vállalta a rongyos istállót és a Golgota kínját - ugyancsak érettünk.

Vajon érezzük-e ezt a szeretetet? Elfogadjuk-e Karácsony legnagyobb ajándékát: Jézust? Csak így lesz igazi ünnepünk. Csak így éljük át Karácsony csodáját és csak így lesznek napsugarasak a szürke, felhős hétköznapiak is. Mert Jézus nem csak három napos vendég... És csak így fogjuk megérezni, hogy a halállal nincs mindennek vége, mert ő életet, örök életet hozott nekünk. Csak így lesz értelme az életünknek. És csak így fogod tudni megnyugtatón síró, kereső gyermeked, aki a “Jézuskát” szeretné látni... Így adjon Isten mindannyiunknak áldott, igazi Karácsonyt!

Hirdetések:

Gyülekezetünk nevében minden kedves olvasónak tartalmas, szép ünneplést kívánunk és hívjuk az érdeklődőket ünnepi alkalmainkra:

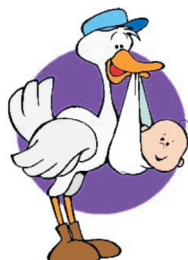
Szenteste 15:30 órától ünnepi istentisztelet,
Karácsony vasárnapján du. 17:00 órától úrvacsorás istentisztelet,
2017. jan. 1-én de.10:00 órától évkezdő istentisztelet.

Surányi-Réti Katalin
református lelkész

Gólyahír

Lackner Dávid 09. 04.
2900g
53cm
(Lackner Ferenc-Gazdag Mónika)

Papp Evelin 07. 16.
3780 g
58 cm
(Papp Viktor- Hellebrand Szilvia)

Kis „idegenvezetők” a faluban

Ez év október elsején, egy ragyogó őszi szombati napon néhány györkönyi iskolás kipróbálhatta, milyen lehet idegenvezetőként dolgozni. Történt ugyanis, hogy a helyi Német Nemzetiségi Önkormányzat a német szakkörösök segítségét kérte abban, hogy egy Györkönybe látogató csoportnak bemutassa kis falunkat, és annak nevezetességeit. A vendégek Szekszárdról érkeztek, egy kedves baráti kör tagjai, akik sokat hallottak már Györkönyről, de még nem jártak nálunk.

A györkönyi gyerekek igyekeztek méltón felkészülni a feladatra, majd nem kevés izgalommal várták a vendég csoportot, akik közt jócskán voltak hasonló korú diákok is. Az „idegenvezetés” nagyon tetszett a vendégeknek, akik így ismerkedtek meg falunk, iskolánk, templomunk történetével, majd látogatást tettek a falumúzeumban is, végül pedig a „falunézést” finom pincehegyi ebéd, az elmaradhatatlan györkönyi töltött káposzta és forgácsfánk követte. Ebéd után a csoport felnőtt tagjai borkóstolón vehettek részt, míg a gyerekek focimérkőzésen mérték össze futballtudásukat a Május téren. A hazai pálya előnyeit élvezve a györkönyi szakkörösök nyertek 4-2-re!

Majd a borkóstolóról visszatérő vidám felnőttekkel kiegészülve sváb táncok-

tatásra került sor. Az első tétova és félénk lépések után hamarosan mindenki arca széles mosolyra derült - főleg a nézőké, de a táncosoké éppúgy-, végül pedig a ráadás tánc ellen már senkinek sem volt kifogása!

Vidám, kellemes és tartalmas napot tudhattunk magunk mögött, szerencsénkre a gyönyörű őszi időjárás is a kedvünkben járt. A szekszárdi vendégek remekül érezték magukat, nagyon hálásak voltak a kalauzolásért és a gondoskodó vendéglátásért, a gyerekek még apró, maguk készítette, csodás

ajándékokkal is kedveskedtek nekünk. Jól kifejezi a program sikerét egy györkönyi iskolás mondata hazaindulás előtt: „Ez egy nagyon jó nap volt!”

Jó volt látni, milyen büszkék gyermekeink a lakóhelyükre, mennyire tetszik nekik az, hogy városi emberek is kíváncsiak erre a kicsi falura, ahol ők élnek.

Köszönet a segítségért a német szakkörösöknek, Krausz Jánosnének, Lisztmájer-né Bock Brigittának, Világné Rohn Editnek valamint Kuti Imrénének!

Bock Zsuzsanna

Véradók köszöntése

Györkönyben minden évben négy alkalommal rendezünk véradást. Ebben az évben 132-en adtak vért, és ezáltal 396 életet sikerült megmenteni.

Nagyon fontos, hogy minél többen menjünk el vért adni, mert így másik három embertársunkon tudunk segíteni, valamint a vizsgálatokból meggyőződhetünk saját egészségünkről is.

Sajnos településünkön az elmúlt időszakokban volt több példa arra, mennyire fontos, hogy elmenjünk vért adni. Hála Istennek nem volt hiába a segítségünk!

Itt szeretném megköszönni mindenkinek, aki részt vett a véradásokon és a legdrágább kincsét, a vérért adta embertársaiért!

Minden évben a Magyar Vöröskereszt a szeptemberig kerek számú véradással rendelkezőknek külön emléklappal köszöni meg az önzetlen segítséget. Idén Györkönyben a következőknek:

70-szer adott vért Koczák József, 40-szer adott vért Gangel György (ők az Erzsébet Szállóban vették át az emléklapot és az ajándékot).

20-szoros véradók: ifj. Fink Péter, Főfai Lászlóné, Koloh László, Panker János,

Rodenbücher Mihály.

10-szeres véradók: Antóczi Mónika, ifj. Galambos György, Huber Pálné, Pacskó Zoltán, Takácsné Fink Erika, Zombori Gábor, Lukács Andrea.

A jövő évben is hívunk mindenkit a véradásokra!

A Magyar Vöröskereszt Tolna Megyei Szervezetének nevében áldott karácsonyi ünnepeket és egészségben, boldogságban, szeretetben gazdag új esztendőt kívánok:

Kuti Imréné

Óvodai hírek

A 2016-2017-es nevelési évet 37 kis óvoda gyermekkel indítottuk szeptemberben. Folyamatosan, hónapról hónapra növekszik a létszámunk, így büszkén mondhatjuk, hogy óvodánk kihasználtsága maximális.

Még a nyáron két ablak került beépítésre a tornatermünkbe, így az sokkal világosabb lett, és a szellőztetése is megoldódott. A „Várepítők” pályázaton sikerült a raktár-épületünk tetőfedésére elnyernünk a cserepet és a kiegészítőket - köszönet Fábrián-Komáromi Virágnak és Dóczi Miklósnak a pályázat elkészítéséért!

Sok minden történt szeptember óta, amivel célunk, hogy a gyerekeket tapasztalatokhoz, élményekhez juttassuk, és színesebbé tegyük az óvodában eltöltött időt.

Részt vettünk a szüreti mulatságon, ahol nemcsak az óvodások, de a vállalkozó kedvű anyukák is színesítették a programot, együtt énekeltek, táncoltak gyermekeikkel.

A Dornröschen táncsoport meghívást kapott a Mözsi Zöldkert Óvoda által szervezett Nemzetiségi Óvodák Tánc-találkozójára, melyre szívesen igent mondtunk. Nemcsak egymás előadásait nézhettük meg, hanem látogatást tehetünk a mözsi baba-és a falumú-zeumba is, barkácsolunk és zárásként jól szórakoztunk egy zenés előadáson. Köszönet Takács Róbertnek, hogy segítségünkre volt a gyerekek szállításában!

A Tulipán csoportosok voltak olyan szerencsések, hogy az idén is részt

vehettek együtt szőlőszüreten Wascher Norbi szőlőjében. Jókedvűen, dalolva indultak a traktorokkal, majd úgy, mint a nagyok, szüret után daráltak, préseltek, és nagyon finom mustot készítettek. Köszönjük Bock Ádi bácsinak a fuvarozást, Norbinak a lehetőséget és a segítséget!

Október 23-án hálaadó istentiszteleten vettünk részt a gyerekekkel és szüleikkel a lelkész úr meghívására. Ezt egy nagyon jó kezdeményezésnek gondoljuk, és remélhetőleg hagyományt is teremtünk belőle.

Felszerelésre kerültek az UV-fénnyel működő levegőtisztító berendezések mindkét csoportban. A nagyszülők nagylelkű támogatásának köszönhetően tudtuk megvásárolni őket, abban bízva, hogy kevesebb lesz a beteg gyermek az óvodában.

Október 28-án került sor az immár hagyományos tökfáragásra. Újabb és újabb remek ötletekkel tették változatossá a szülők és a gyerekek a tököket, és az anyukák a finom és különleges sütőből készített süteket. Köszönet érte!

Az iskolásokkal együtt vonultunk fel lámpásainkkal a Márton-napon, amit nagyon élveztek óvodásaink.

November 23-án karácsonyi barkács délutánt szervezett az SZMK a művelődési házban. Szeretném megköszönni Bósz Juditnak, Balassa-Gungl Editnek, Stadlerné Farkas Krisztinának, Braun Ágnesnek, Szegedi Barnabásnak, Fábrián Zoltánnak, és nem utolsó sorban Gyurkó Donátnak, hogy ötleteikkel, a hozzá-

valóikkal, kiegészítőikkel segítették ezt a délutánt, valamint mindenkinek a finom sütit.

Simonné Gold Csilla közbenjárásával az Atomerőmű látogatóközpontjának programján vehetnek részt a nagycsoportosok. Köszönjük, hogy gondolt ránk!

Az óvodában immár hagyományosan, délelőtt és délután is meglátogat minket a Mikulás. Délelőtt a 4. osztályosok kedveskedtek nekünk, a délutáni látogatást az SZMK szervezte, melyre hangulatosan feldíszítették a tornatermet és elkészítették az ajándékokat. Köszönjük mindenkinek!

Óvodásainkkal mi is fellépünk a Falukarácsonyon, a szünet előtti utolsó napon feldíszítjük az udvari fenyőfánkat, délben ünnepélyesen terített asztalnál ebédelünk. Az ünnepi készülődés, a várakozás során a gyerekekkel átérezzük az együttlét, a meglepetés, titkok és az összetartozás örömét.

Mindenkinek szeretném megköszönni ez évi segítségét, a fenntartónk támogatását, bizalmát!

A Lurkó hasábjain keresztül kívánok a Napsugár Óvoda gyermekei, kolléganőim és magam nevében minden kedves Olvasónak Békés Áldott Karácsonyi Ünnepeket, és jó egészséget, erőt az Új Esztendőre!

Wir bedanken uns recht herzlich für Hildegard und Fritz Mann für ihre liebe Unterstützung!

Rodenbücher Mihályné

Ovis adventi sürgés- forgás

Idén első alkalommal tartottuk meg a legkisebbek számára is az adventi készülődést. Az ötlet hitoktatónk, Gyurkó Donát fejből pattant ki, majd ötletelni kezdtek az Óvó nénik és a szülők. November 23-án délután lelkes kis sereg gyűlt össze a Művelődési házban, hogy kicsi kezével széppé varázsolja, saját munkájával gazdagítsa otthonát advent idejére. Lehetőségük volt a résztvevőknek adventi koszorú, asztali dísz, mécesstartó, karácsonyfadísz, angyalka készítésére valamint spatula és gipsz formák díszítésére. A gyerekek, a szülők és az óvó nénik együtt barkácsoltak, sűrögtek, forogtak az asztalok körül, melyek telis tele voltak alapanyagok tömkelegével és lehetőségek tárházával. A

szorgalmas kis kezek szebbnél szebb, néha már profikat meghazudtoló műveket készítettek. Aki elfáradt vagy megehezett, végigkóstolhatta a szülők által készített finom karácsonyi süteményeket és teát. Igyekeztünk mindenki számára otthonossá, meghitté tenni a délutánt. Úgy láttuk, mindenki feltalálta magát, volt ki a kreatívkodók táborát gazdagította, mások a színpadon érezték jól magukat jól, de mindezt meghitt, lágy karácsonyi zene kísérte, még ha néha nem is hallatszott. Ezúton szeretném megköszönni az óvodai SZMK Gyurkó Donátnak az ötletet és a megvalósításban nyújtott segítséget, a Művelődési háznak, hogy biztosították a helyet, az Óvó néniknek a támogatást és a

segítséget, a szülőknek a finomabbnál finomabb süteményeket, az alapanyagokat és a részvételt. Szeretnénk programunkkal hagyományt teremteni, évről évre ovisaink számára is meghitté, bensőségesé tenni a várakozás időszakát. Az elkövetkező évben újabb ötletekkel, változtatásokkal, foglalkozásokkal várunk minden kedves érdeklődőt, és igyekszünk mindenkinek még közelebb hozni a Karácsony varázsát, hangulatát. Öröm számunkra, hogy alkotó kedvű csemetéink sikerélménnyel és saját készítésű tárgyakkal térhettek haza, melyekre büszkén tekintenek. Várunk mindenkit jövőre is! Áldott Karácsonyi kívánok a Napsugár Óvoda- Kindertgarten Szülői Munkaközössége nevében:

Balassa-Gungl Edit

DÖK hírek 2016. ősz

A 2016/2017-es tanévben a Diákönkormányzat (DÖK) megválasztotta Hahn Györgyi 8. osztályos tanulót elnöknek és megalakult a testület.

Az első szervezett programunk az Állatok világnapja volt, október 4.-én. Nagyon sok tanulónk elhozta kedvencét az iskolába. A gyerekek kismacskákkal, kiskutyákkal, hörcsögökkel, tengerimalacokkal, csincsillákkal játszhattak, de

volt, aki halat, pókot, nyuszit hozott magával. Többen plüssállatok bemutatásával emlékeztek meg arról, hogy milyen fontos az állatok szeretete és a velük való törődés.

Október 7.-én tartottuk a Tökfesztivált. A program tökfárgással kezdődött, és hatalmas bulival zárult. A jelmezbe öltözött gyerekek nagyon jól érezték magukat. Volt zene, tánc, játék és sok-sok

móka. A nagy táncban elfáradók a büfében töltődtek fel, ahol a DÖK tagok kimagasló munkát végeztek.

Mindkét esemény szervezésében és lebonyolításában nagy köszönet jár a DÖK tagoknak és a Györkönyi Általános Iskola pedagógusainak.

Doszpod Adél
DÖK vezető

A dicsőséges őszi hadjárat

Az 1848/49-es szabadságharc során a magyar seregek dicsőséges tavaszi hadjáratot folytattak. 2016 ősze a Györköny SE labdarúgó csapatának hadjáratától volt hangos. Pedig nem így indult.

Nyáron sokan temették a csapatot, mert a nagydorogi labdarúgás újra indításával sok játékos távozott Györkönyből. Helyükre azonban stabilabb és sokat próbált labdarúgók érkeztek, vagy kezdték el ismét a focit. Visszatért a játékos-edző Csányi Árpád Pálfárol, ismét harcba szállt Fink Péter kapus, többször besegített Lamm Ádám. Menet közben újra kezdték: Füller Márk, Bán József, Nagy Norbert. Döntő mérkőzésen szerzett gólt az éppen itthon tartózkodó Kőte Sándor. Érkezett még Kajdacsról Kovács Zoltán és Móger Ákos, de ők elég

ritkán tették tiszteletüket a csapatnál.

Visszatértünk a sok vendéges-kedés után a saját pályánkra, melynek talaja - a felújítás után is - sok kívánnivalót hagy maga után.

Az első mérkőzés döntő lökést adott a csapatnak. Tengelicen 0-4 volt az állás, ahonnan sikerült 5-4-re fordítanunk. Innentől kezdve meg sem álltunk 7 győzelemig. Az első vereséget a 8. fordulóban szenvedtük el a Kakasd II. Kétyotthonában.

Ezután becsúszott még 2 vereség (Tengelic 2-3, Nagydorog 0-1).

Ezek közül a legfájdalmasabb a nagydorogi volt, bár ezen a mérkőzésen mezőnyjátékos őrizte a hálónkat.

Összességében az őszi mérlegünk: 14 mérkőzésen 11 győzelem és 3 vereség,

ami az előkelő második helyezéshöz elegendő.

33 pontot szereztünk, 42 gólt lőttünk és 22-t kaptunk. Legjobb góllövőnk Lamm Ádám, aki 6 mérkőzésen 8 gólt szerzett, de a csapat valamennyi tagja dicséretet érdemel.

Tavasza 4 mérkőzés maradt az alapszakaszból.

Fogadjuk az utolsó előtti Izményt, a 6. helyezett Decshez látogatunk. Hozzánk jön a Kakasd II. (1.) csapata és Bogyiszlón (3.) fejeződik be az alapszakasz, amit a rájátszás követ majd.

Remélem, hogy tavasszal is hasonlóan jó hírekről számolhatok be.

Hajrá Györköny !!!

Erdei Tamás

Íjász hírek

Településünkről nyolc íjásznak sikerült eljutnia a 2016.08.30-09.03 között Gyulán megrendezésre kerülő Történelmi Íjász világbajnokságra, ami magában is nagy dolog. A világbajnokságon három kontinens 22 országának, több mint 300 versenyzője mérte össze tudását. Mind a nyolc indulónak sikerült a legjobb tíz közé bekerülni, amivel már teljesítették a maguk felé kitűzött célt, de még ezt is sikerült nekik túlszárnyalni a következő eredményekkel:

Horváth Norbert felnőtt férfi vadászj kategóriában 8. hely,

Horváth Norbert Gergő mini fiú vadászj kategóriában 6. hely,

Bóhm Gergő mini fiú vadászj kategóriában 3. hely,

Somogyi Tamás mini fiú modern anyagú történelmi íj kategóriában 4. hely,

Somogyi Eszter mini lány modern anyagú történelmi íj kategóriában 3. hely Világbajnoki Bronz,

Bóhmné Molnár Beáta felnőtt nő vadászj

kategóriában 3. hely Világbajnoki Bronz, Horváthné Buják Ilona felnőtt nő vadászj kategóriában 1. hely Világbajnoki Arany, Horváth Nóra Eszter mini lány vadászj kategóriában 2. hely Világbajnoki Ezüst.

Szeretnék a támogatóinknak köszönetet mondani, mert az ő segítségük nélkül nem tudtunk volna eljutni erre a különleges eseményre. Köszönjük!!

Mindannyiuknak gratulálunk és a továbbiakban is sok sikert kívánunk nekik.

Horváth Norbert

Kasza Gáborral beszélgettünk

Szeptemberben a györkönyi evangélikus gyülekezet új lelkészével, Kasza Gáborral beszélgettünk. A Lurkó arról érdeklődött, hogy milyen változások várhatók a közösség életében. Azt is megkérdeztük, milyen élmény volt Györkönybe megérkezni, és hogy mi egy lelki vezető feladata. Arra is választ kaptunk, hogy őt lelkészként milyen kérdésekkel kereshetik meg a helyiek.

Messziről érkezett hozzánk. Milyen gyülekezetből indult el, és hogyan került Györkönybe?

Orosházán nőttem fel, az ottani evangélikus gyülekezetben kereszteltek. Ott is konfirmáltam, és a helyi evangélikus iskolába jártam. Pezsgő életű városi gyülekezetből indultam el. Rendszeresen látogattam az ifjúsági alkalmakat és aktívan részt vettem a jeles ünnepeken, például a passiókon és a karácsonyi műsorokon. Nagyon sokat köszönhetek az orosházi egyházközösségnek, ahol számomra példamutató lelkészek szolgáltak. Szülővárosomban egyébként komolyan számon tartják a Tolna megyei kapcsolatokat, hiszen a mi közösségünket Zombáról elvándorolt magyar evangélikus családok alapították. Az ottaniak számára a mai napig nagyon fontosak ezek a közös emlékek. Hivatalosan is testvérkapcsolatot ápol a két távoli település. A zombai harang megtalálható az evangélikus templomban kiállítva. Nem sokkal a faluba költözésünk után meglátogatt minket egy orosházi barátunk, aki meg is kérdezte tőlünk, milyen érzés itthon lenni. Nagyon izgalmas időszakot éltem át a közelmúltban, mert nem tudtam, hová kerülök lelkészként. Gáncs Péter püspök úr végül beosztott lelkészként helyezett Györkönybe. Nem egyedül érkeztem, hanem menyasszonyommal, jövő nyáron kötünk házasságot Orosházán. Azt mondhatom, hogy szerencsére nyugodt augusztusunk volt, mert nagyon jól be tudtunk rendezkedni, és fel tudtam készülni az aktívabb időszakra, a kötelező teendőkre, a látogatásokra.

Mi egy evangélikus lelki vezető feladatköre, eddig miben szerzett tapasztalatokat?

Számomra mindig természetes dolog volt,

hogy evangélikus vagyok, egyszerre jelent nekem különleges élményt és komoly kihívásokat is. Sokat töprengek azon, hogy a mai viszonyok és nehézségek között miként tudok keresztényként és hitvalló evangélikusként megszólalni. Jóllehet rendszerint nehéz kérdésekkel találkozunk mindannyian, melyek folyton arra készítenek, hogy átgondoljuk, hogyan és mit mondunk, mégis hiszem, hogy nekünk, keresztényeknek a legfontosabb küldetésünk valójában nagyon egyszerű, hogy szeretettel szólaljunk meg. Idén szenteltek lelkésszé Orosházán egy teológus barátommal együtt, június 25-én. Jeles és felejthetetlen napként tartom számon. Nehezen megfogalmazható, de örömteljes érzés volt felvenni a Lutherkabátot. Nem sokkal előtte hatodévesként Soltvadkerten töltöttem gyakorlati időmet, azelőtt pedig Pusztaföldváron és Mezöberényben dolgoztam hittanárként. Györkönyben hittanoktatóként is tevékenykedem szeptember eleje óta, így az iskolásokkal is lehetőségem nyílik rendszeresen találkozni. Érdekes feladat a hitoktatás, mert teljesen mást jelent, mint ifjúsági vezetőnek lenni. Külön kell választani a két feladatkört, hiszen a hittanórákon elvárásokat is kell teljesíteni. Fontos feladatom lelkészként, hogy a különböző alkalmakon megtaláljam a közös hangot a diákokkal, és hogy jól összeegyeztessem a különböző szerepeket, mert tanárként osztályoznom is kell. Nem egyszerű feladat, hogy a lelkészi tekintély mellett azt is éreztessem velük, hogy a lelki vezetőt, a tanácsadót is meglássák bennem, akit bármikor meg lehet keresni. Szerencsére ebben már van gyakorlatom, és a gyermekeken keresztül a szülőket is el tudom érni. Pozitívként látom továbbá, hogy Györköny kis település, így jóval könnyebb megtalálni egymást, mint városban.

A lelkészi szolgálatról talán többen azt gondolják, hogy hétvégi munka. Mikor elérhető egy lelképásztor, mikor kereshetik meg az emberek a gyülekezeti alkalmakon kívül?

A találkozásra hivatalos kereteket ad a hivatali óra, de nekem az is a munkám, hogy kötelező egyházi feladataim mellett

bármikor, hétköznap is személyesen meg lehet keresni a parókián. Ha például lelki problémát szeretnének velem megosztani, erre lelkigondozói beszélgetés keretében van lehetőség. De ha valamilyen programötlettel jelentkeznének, és szeretnének velem együtt ötletelni gyülekezetépítéssel kapcsolatban, erre is nyitott vagyok. Bátran lehet felém fordulni, helyben megtalálható vagyok akár gyülekezeti adminisztrációval kapcsolatos kérdésekkel is, melyek akár az egyházi anyakönyvvezetést, a család történetét illetően merülnek fel. A hétköznapok egy részében elérhető vagyok a parókián. A kötött programok napján elfoglaltabb vagyok, például kéthetente vasárnap délután Bikácson is szolgálok. Nyilvános telefonszámomon is lehet időpontot egyeztetni, mert egy lelkésznek is vannak emberi időkorlátai.

Milyen változásokra számíthatnak a györkönyi evangélikusok?

Leginkább abból a szempontból várható változás, hogy elődeimnél fiatalabb lelkész vagyok, és ezt az egész közösség javára igyekszem fordítani. Szeretnék például mozgalmas és színes programokat szervezni, amiben már van is tapasztalatom, mert az Evangélikus Hittudományi Egyetemen hallgatóként programfelelős feladatokat is vállaltam. Szeretném, ha folytatnánk a régi hagyományokat, a bibliaórát, az adventi közös gyertyagyújtást, a falukarácsonyt, a kórustalálkozót, a passiót, de szeretném újramegújítani az ifjúsági alkalmakat is. Akár babamama kört is szívesen indítanék, hogy az olyan szülőket is meg tudjuk szólítani, akik éppen a kisgyermekekkel való foglalkozás miatt nem tudnak jönni egyéb gyülekezeti alkalmasokra. Kötetlenebbül beszélgethetnénk, természetesen hitéleti kérdések is szóba kerülhetnének. A változás szükségét én inkább abban látom, hogy jó ritmusban tervezzük meg a gyülekezet életét a tagok számára, hogy egyrészt benne maradjanak a már meglévő, újramegújított és a tervezett programok, másrészt pedig tudjunk új programokat is kínálni. Az istentiszteleteket illetően nem tervezek komoly változtatást, szeretem a mostani liturgiát.

Csak olyan értelemben szeretnék kis elmozdulást, hogy a gyülekezeti tagok is tevékenyen részt vegyenek a szertartásban, ez szintén visszatérés lenne a korábbi hagyományokhoz. Bizonyos liturgiai szolgálatok elvégzését bárki vállalhatja gyülekeze-tünkből, például egy igeszakasz felolvasását. Nem azt az elvet és gyakorlatot képviselem, hogy teljes mértékben egyedül a lelkész feladata a liturgia. Sok jó lehetőség adódik az istentiszteleten, de általában a gyülekezetépítés területén, amikor a gyülekezet interaktív módon bekapcsolódhat a munkába. Szeretném a gyülekezetet is bevonni az együttműködésbe, hogy érezzék, nem csak befogadók lehetnek, hanem kölcsönösen adhatunk is egymásnak. A legfontosabb feladatunknak tehát azt gondolom, hogy együtt kialakítsuk a programok jó ritmusát. Érdeemes lenne alkalmat teremteni arra is, hogy az idősek és a fiatalok ugyanazon az alkalmon megtalálhassák a kapcsolódási lehetőségeiket, ami az orosházi tapasztalataim szerint nagyon jó közösségmegtartó erő. Általában olyan elképzeléseim vannak, hogy korosztályok szerint mindenki motivációt érezzen a programokon való részvételre. Azt szeretnék elérni, hogy ha valaki esetleg nem tud eljönni hozzánk, úgy érezze, hogy lemaradt egy jó dologról, de legközelebb részese akarjon lenni. A falu életében is szeretnénk jelen lenni. Önkormányzati összefogással hagyományteremtő szándékkal hálaadási istentiszteletet tervezünk, amelynek alkalmából áldást kérnénk a terményre, így egy új ünnepe is lehetne a gyülekezetünknek, így sok más lehetőség mellett a hívek ebben a formában is nyíltan vállalhatnák evangélikusságukat. Már vannak olyan programjaink, melyek jó helyet találtak a falu programínálában. A pince-evangelizáció például már korábban sikeresen beilleszkedett a falunapok hagyományába. Idén is megtöltöttük a pincét, sokan voltunk, szép emlékeket gyűjtöttünk. Így nekem az a dolgom, hogy lelkésztestvéreimmel és a művelődésszervező kollégákkal az eddigi gyakorlatot folytassuk vagy új lehetőségeken is gondolkodjunk.

Teológus-lelkészként mi a szakterülete?
A teológiai tanulmányi éveimben nagyon sokat foglalkoztam Lutherrel, végzett lelkészként is rendszeresen olvasom

műveit. Az egyetemen is nagyon fontosak voltak számomra az ő gondolatai, nem csak azért, mert kötelező volt tanulni róla.

Diplomamunkámat pedig a magyarországi evangelizációról írtam, az 1940-50-es évek lelki megújulásának, ébredésének történetét kutattam. Nagyon jó volt dolgozni a témával, és már akkor talákoztam egy Tolna megyei vonatkozással, hiszen Csepregi Béla néhai sárszentlőrinci lelkész Orosházáról származik, ő is jeles képviselője volt az említett evangelizációnak.

És mi a hobbija?

Szeretek kerékpározni, kirándulni, és zenét hallgatni kikapcsolódásként, de főzni is szeretek hobbi szinten. Sportrajongóként a Forma-1 futamokat rendszeresen követem. Ha hobbinak számít, azt is megemlítem, hogy menyasszonyommal két kiskutyát kezdtünk el nevelni. Lelkészként számomra is fontos, hogy legyen alkalmam feltöltődésre és rekreációra, mert a lelkészség megterhelő hivatás, ami valóban nem csak hétfégi munkakört jelent.

Az evangélikusok jövőre a reformáció 500. évfordulóját ünneplik világszerte, ami a többi keresztény felekezettel is jó alkalmat teremt a közösségépítésre. Tervez valami különlegeset?

Jóllehet még sorban haladunk a tervekkel, de olyan szempontból érdekes lehet a közeljövő, hogy a reformáció 500. évfordulóján országszerte nagyon sok közegyházi program lesz, melyeken mi is megjelenhetünk kiscsoportokkal. Egyelőre tehát ezt tervezem, hogy aktívan részt vehetnénk az országos és közeli programokon. Mindenképpen érdemes lesz az évfordulóra is fókuszálni, mert ez egy kitűnő lehetőség, hogy igazán megéljük evangélikusságunkat. Újra felfedezhetjük Luther gondolatait, elgondolkodhatunk azon, mit jelent ma evangélikusnak lenni, hogyan tudjuk

képviselni értékeinket. És bár 500 éve történt a reformáció, meg kell kérdezni magunktól: tudjuk-e hogy mit jelent számunkra az evangélikus identitás, és sikerült-e megőrizni a lutheri értékeket? A jeles évforduló kitűnő lehetőséget teremt a más felekezetekkel való kapcsolatépítésre is, amelyet nem udvariasság vagy kényszer motiválna, hanem a kölcsönös ismerkedés, az egymás iránti őszinte érdeklődés és a barátkozás szándéka.

Jó kapcsolatot ápolok Gyurkó Donáttal, a metodisták lelkészével, hiszen évek óta ismerjük egymást, vele egyszerű lesz együtt dolgozni.

A többi felekezettel és vezetőikkel még ismerkedem, de szerintem a nagydorogi református lelkész-nővel, Surányi Réti Katalinnal is jól tudunk majd együttműködni, ehhez jó alapvetést képeznek a közös reformátori alappillérek is. Kaptam már meghívást más közösségek hagyományos programjaira, csendeshétre, táborokra, melyekhez mindenféleképpen jó lenne csatlakozni a gyülekezettel. Igyekszünk megtartani a kialakult kapcsolatokat, és akár újakat építeni, hiszen ugyanabban a Jézusban és Istenben hiszünk. Várom az ökumenikus imahetet, amely szintén egy jó lehetőség arra, hogy egybehívjuk és megtartsuk a sajátjainkat, de közben egymással is találkozunk akár máshol, egy másik gyülekezet templomában.

Mit gondol Györkönyről és a györkönyiekről?

Szép emlékem, hogy nagy szeretettel fogadtak minket Györkönyben. A vendégszeretetet és a segítőkészséget az első naptól fogva megtapasztaltuk. Első perctől éreztük, hogy támogatnak minket. Soltvadkerten már volt alkalmam megismerkedni sváb evangélikusokkal, számomra tehát már nem volt egészen ismeretlen az itt képviselt lelkület. Azon kívül, hogy szép falu Györköny, és kedvesek felénk az itteni emberek, a helyi evangélikusság részéről nagy igényt érzek, hogy Isten igéjéről halljanak. Lelkészként egyébként is a nyílt beszéd híve vagyok, amelyre, úgy gondolom, lesz mód és lehetőség a györkönyiekkel. Kiemelten fontosnak tartom a párbeszédet, hogy jelezzük egymás felé a kérdéseket.

Hidasi Márk

Surányi Zoltánnal beszélgettünk

Surányi Zoltánnal szeptemberben beszélgettünk. Györköny új művelődés-szervezőjét a falu kulturális életéről, a fiatalok megszólításáról, a közösség összetartásáról kérdeztük. A Lurkó arról is faggatta, hogy milyen hagyományokhoz szeretne majd ragaszkodni, és hogy miben várhatók változások. Surányi Zoltán szeptember óta dolgozik Györkönyben, Nagydorogon él családjával. Három gyermek édesapja, felesége Surányi Réti Katalin református lelkész.

Amikor a megyei sajtónak nyilatkozott végzettségéről, érdekes hangzású fogalmakat, élmény- és kalandpedagógiát, tréner képzést is említett. Hogyan tudja majd kamatoztatni az említetteket györkönyi művelődés-szervezőként?

Úgy kezdődik a történetem, hogy szüleim műszaki pályára indítottak el, és először elektromérnöknek tanultam. Nem akartam ezen a területen maradni, szívesebben foglalkoztam volna emberekkel, mint gépekkel, mert alapvetően közösségi ember vagyok, és inkább közösség-építésre éreztem elhívást. Időben rájöttem, hogy valami más érdekel, így felnőttként elvégeztem a szociális munka szakot. Tehát szociális területen szereztem diplomás végzettséget. Érdekes, hogy ebben a régióban is alig van megbecsülése ennek a szakterületnek. Torz kép alakult ki róla, pedig a valódi szociális munka folytonos készenlélet igénylő szakma, amely követi és figyelemmel kíséri a társadalmi változásokat. Később pedig elkezdtem személyiségfejlesztéssel is foglalkozni. A szociális munka mellett tulajdonképpen ez utóbbi jelenti az én szakmaiságomat, melyet művelődés-szervezőként is szeretnék kamatoztatni. Tapasztalatokat szereztem rendszerek, szervezetek felépítése és fejlesztése terén. Egyéni és közösségi szinten foglalkozom az életutak kérdéseivel. Gyermekek számára készségfejlesztői programokat szoktam tartani, melyeken a meglévő képességekre és tehetségekre alapozunk. Korábban több szakmai műhelyt építettem fel, a Keresztyén Élménypedagógiai Műhelyt, az Álomkereső és a Láb-Nyom közösséget, ahol több, talán

kissé furcsán hangzó minőségben, trénerként, facilitátorként, élmény- vagy kalandpedagógusként és szociális munkásként tevékenykedem. A tréningeken kis közösségekben dolgozunk, ahol az érzelmi intelligenciával is foglalkozunk. Különböző korosztályokkal foglalkozom óvodásoktól az általános iskolásokon át a felnőttekig a felsorolt minőségekben. Gyakorlatomat a humán szemlélet alapozza meg, és abból szoktam kiindulni, hogy milyen adottságai vannak az egyének és a közösségnek. Pedagógiai szakmai múltamnak ezeket a felismeréseit szeretném alapelveként alkalmazni. Művelődésszervezőként is arra építkeznék, ami Györkönyt magát jelenti. Egyik mottóm, amit Györkönyre vonatkoztatva is idézek, Kurth Hahtól, az élménypedagógiai rendszer megálmodójától származik: „Akadályaid egyben a lehetőségeid.” Elsősorban tehát leginkább az érdekel, ami itt van jelen, itt áll rendelkezésünkre. Tekintettel leszek arra is, hogy mik a vezetők tervei, és mik a helyiek igényei. Kíváncsi vagyok a györkönyiek ötleteire is, mert nem a saját elképzeléseimet szándékozom erőltetni, hanem szeretnék nyitott maradni mindarra, ami beleillik a györkönyi környezetbe és adottságok által szabott keretekbe. Úgy gondolom, ezekre a közös alapokra lehet jól építkezni.

Eddigi munkája során mit érzékelt a györkönyiek erényeként? Mire lehet majd építkezni, és milyen hiányossá-

gokat vett észre? Milyen változásokra számíthatunk?

Olyan problémákat látok hiányosságként, amik országszerte általában jellemzők. Úgy gondolom, javítani kell a rendszeren belüli és a különböző fórumok közötti kommunikáción, hogy a szervezés sikere ne a feszültségeken múljon. Jó lenne, ha több emberhez úgy jutnának el az információk, hogy a közösség tagjai is érintettnek érezzék magukat olyan értelemben, hogy a programok nekik is szólnak, hogy valódi összetartó erőként működhessen maga az előkészület is. szélesebb réteget megszólítani. Úgy gondolom, ennek egyik alkalmas módja, hogy kevesebb rétegre rendezvényt kínáljunk a falu lakosságának.

Arra gondolok például, hogy a sokszínűségben nagyon sok lehetőség rejlik, és ennek mentén lehet minélEgy programmal kapcsolatban például különös tekintettel kell lenni arra, hogy kiknek szervezzük, milyen korosztálynak szánjuk.

A sikert abban látom, hogy a helyiek eljőjenek a nagyobb, egész települést érintő rendezvényekre és jól érezzék magukat, de a kicsiktől a családosokon keresztül az idősebb korosztály is megtalálja a maga szórakozási lehetőségét, és a falu egész lakossága meg tudja jelenni gyermekként, férfiként, nőként, fiatalként, felnőttként. Ezen a téren, úgy látom, feladatok várnak rám, de a helyzetre kihívásként is tekintek.

A humán erőforrásnak a szűkösségét is érzékelttem. Viszonylag kevés ember vállalja a rendezvények előkészítését és lebonyolítását. Az egyes feladatkörök így gyorsan körbeérnek egy csoporton belül, ami hosszútávon nehézkessé teszi a fenntartást, mert emberek vagyunk, elfáradhatunk. A jövőben jobban kell figyelni arra, hogy sokkal több embert vonjunk be szervezésbe, akik önként vállalnak szerepeket. Ez azért is fontos lenne, hogy elérjük, minél több ember érezze magáénak a feladatokat, nem csak résztvevőként, és hogy ki-ki át tudja élni a nehézségek vállalásával a munkával járó örömeket, sikereket is, így egy-egy program szervezése során többen nyertesei lennének a munkának és az élménynek.

A györkönyiek erősségeként pedig elsősorban azt az igényességet fogalmaznám meg, ahogyan itt élnek és dolgoznak. Az egész falut áthatja a munka szeretete, amit nem a szó régi, elkopott szocialista értelmében értek, hanem úgy, miként az az itteni embereknek életében, portáin, az egész faluképen látható. Erősségnek érzem a falu adottságait, a rendezett településképet, és magát a Pincehegyet is, amivel kapcsolatban már tapasztaltam, hogy megosztja a közvéleményt. Sokan úgy érzékelik, mintha a Pincefalva a falun belül önálló és külön településként létezne. Én azonban nem a közösséget megosztó jelenségként tekintem rá, hanem ezt is inkább kihívásként, erőforrásként látom. Kérdés, hogy a sok befektetett energián és menedzselésen kívül mit lehet még tenni, hogyan lehet az ott látható rendezettséget a művelődésszervezés előnyére fordítani, milyen módon lehet jól bővíteni az ottani programkínálatokat. A falunak erősségei és egyben erőforrásai a korábban kialakult helyi csoportok is. Tudni kell, hogy a csoportok az egész közösség fejlődésének következtében folyton változhatnak leépülnek, újraindulnak, időről időre különböző állapotokban lehetnek, de alapvetően azt látom, hogy élő közösséggel lehet találkozni a faluban, erre szintén lehet építkezni. Vannak olyan közösségek, amelyek jóllehet már nem aktívak hivatalosan, de átalakulhatnak új koncepcióval, akár létrejöhetnek helyettük más közösségek, ezek természetes folyamatok. Összességében azt érzem, hogy a faluban sokan szeretnék tenni valamit a faluért,

vannak célok, amiket meg is valósítanak. Nem csak gondolom, hanem ki merem jelenteni, hogy Györkönynek ez a cselekvőképessége és tenni akarása az egyik legnagyobb erőssége. A helyzetünket különösen biztató dolognak láthatja bárki, ha közben a ma jellemző, nagyon gyakran megtapasztalható társadalmi hozzáállást idézi fel, a magyarságra sajnálatosan jellemző apátiát, sorsrontó és borús szemléletet, melyet Györkönyben nem érzékelek.

Összességében élni akaró közösséggel találkoztam, a sok-sok itteni elképzelés is hajtóerőként hasznosítható, melyekkel jobbra szeretnék tenni az életet. A helyi emberek vágyakoznak a megújulás iránt, nagy tettvágyat látok bennük. Határozottan érzem azt is, hogy a györkönyiek egymást és az ide érkezőt is olyan értékek mentén ítélik meg, hogy ki mennyire dolgoz és kreatív. A falu egyik legfontosabb erőforrásaként végül azt szeretném kiemelni, hogy Györkönyt olyan helynek ismertem meg, ahol vannak álmok, ahol mernek arról álmodni, hogy egy vidéki kistelepülés igenis lehet élő Magyarországon. Szeretem az olyan környezetet, ahol álmokkal találkozom, mert keresőként nekem is olyan volt az életutam, hogy komoly kockázatok vállalásával követtem a saját elképzeléseimet, melyeket az évek során igyekeztem megvalósítani. Engem is az álmok motiváltak, és így sikerült elérni céljaimat.

Önnek mik az álmai művelődésszervezőként?

Csak olyan álmaim vannak, és csak olyan álmokat szeretnék Györkönyben megvalósítani, melyek illeszkednek a faluhoz és a helyiekhez, és amelyek nem térnek el az itt képviselt lelkesítéstől. A faluban megtapasztalható szellemiség szintén komoly erőforrást jelent, mert ma is lehet belőle táplálkozni, és mert nagyon egyedivé teszik a települést. Természetesen vannak dolgok, melyek modernbb módon, frissítve és új koncepcióval hatékonyabban működhetnének, például új tervek megvalósításával vagy egyszerű közreműködéssel.

Egyik álmom, hogy a saját egyéniségemet hozzá tudjam tenni a rendezvényekhez. Nem érzem annak szükségét, hogy teljesen új utat kezdjek, hanem szeretném megtartani a korábbi időkből mindazt, ami jól működik. Szeretnék

ragaszkodni azokhoz az erőforrásokhoz, melyek ezeket a programokat éltetik. Ugyanakkor színesíteném, modernizálnám, frissíteném a rendszert azzal, hogy hozzáteszem azt is, ami bennem van. Az az álmom, hogy Györkönyt a maga jó miliójével tegyük közösen olyan helyvé, ahol jó élni, dolgozni, és ahová jó megérkezni. Álmom például, hogy olyan rendezvényeket hozzunk lére, amelyek az egész közösséget összetartaná.

Legyenek olyan programjaink is, melyek a fiatalok és gyermekek számára versenyképes lehetőséget is nyújtanak. Munkámnak erre a részére szolgálatként is tekintek, hogy a vidéki kistérségben nekik is jó lehetőségeik legyenek. Fejlettebb régiókhoz képest nekünk kevesebb szakmai innovációs eszköz és forrás áll rendelkezésre, hiszen sajnos kedvezőtlen forráselosztást lehet megtapasztalni az országban. Úgy érzem, folyton az a veszély fenyeget, hogy városokhoz, megyeszékhelyekhez és a fővároshoz képest a vidékre és ránk, vidékiekre kissé úgy tekintenek, mintha nem lenne érdemes minket támogatni. Pedig én azt gondolom, hogy rengeteg érték van vidéken is, bizony nekünk is sok értékünk van. Itt sem kevésbé tehetségesek a gyermekek, mint máshol, de mi sokkal kevesebb erőforrással gazdálkodhatunk. Lehetőségeink szerint okosan kell tereznit, fejleszteni, új és versenyképes dolgokat kitalálni.

Arra gondolok például, hogy a meglévő eszköztárunkkal indíthatnánk egy informatikai labort, amely a fiatalokat a programozással, irányítástechnikával, az informatikában rejlő kreativitással ismertetné meg, nem a játékokkal és a szokásos online tevékenységgel, hanem valami újjal.

A feltételek nekünk is adóttak, egyszerűen el kell kezdeni, meg kell ismertetni és meg kell szeretetni az érdeklődőkkel az informatikának a többség számára talán újabb oldalát. Fantasztikus dolgokat lehet így alkotni, ami egyben versenyképes lehetőséget is ad a mai elvárások tükrében. Tervezünk kávéház-jellegű rendezvény-sorozatot, egyféle klubot is a fiataloknak és a felnőtteknek számára.

Nem egészen irodalmi kávéházra gondolok, hanem tematikák szerint változó rendszeres alkalmakra, melyek keretében természetesen az irodalom és a költészet is teret kaphat, de ezzel a tervvel szélesebb réteg felé szeretnénk fordulni. Nem csak az irodalomkedvelő közönséget szeretnénk megszólítani és meghívni, hanem ennél sokkal változatosabb vonalon szeretném megnyitni a kávéházat, melyet szívesen látogatnának többen is.

Hogyan képzeljük el egy művelődés-szervező szabadidejét? Ön milyen rekreációs tevékenységeket szokott végezni, mik a hobbjai?

Nekem tulajdonképpen a munkám a hobbim, hiszen nagyon szeretem a munkámmal járó feladatköröket, a rendezvényszervezést, közösségépítést és fejlesztést. Nem úgy élem meg a munkámat, hogy műszak után hazamegyek, és kezdődik a szórakozás, hanem nekem a munkám a szórakozást is jelenti. Nagyon gyakran nehéz helyzetekkel találkozom, és időnként rengeteget kell dolgozni, hogy egy program vagy rendezvény tisztességesen összeálljon, így nekem is szükségem van valódi rekreációra.

Szeretek barkácsolni, általában alkotni. A kalandpedagógiában is saját készítésű eszközöket alkalmazok, de talán ez sem annyira hobbi, hiszen szorosan kapcsolódik szorosan a munkámhoz. Nagyon vonzó számomra a zene világa, amely alkotóként sajnos kimaradt az életemből, de nagyon szeretek zenét hallgatni, és a mozgásművészetet, a táncot, néptáncot is kedvelem, szintén inkább befogadóként. A valódi kikapcsolódást számomra az ismerősökkel, barátokkal, a szakmai közösséggel történő találkozások jelentik, amikor a társasággal kávéházi hangulatban beszélgetünk egy kávé vagy kis bor mellett. Korábban rendszeresen jártam színházba is, de mostanában éppen olyan darabokat fogtam ki, hogy inkább a mozi és a filmnézés került előtérbe. Szoktunk a családdal moziba is menni, apaként eléggé képben vagyok az animációs filmekkel. Egyébként az olyan filmeket szeretem, melyeknek van valamilyen erkölcsi vagy lelki mondanivalója, például az életrajzokat, történelmi témájú és a kalandorok, felfedező, érdekes emberek életét bemutató történetek feldolgozását, melyekben megismerhetjük az ő vívódá-sa-

ikat, sikereiket, küzdelmeiket, de kedvelem a könnyedebb, szórakoztató, limonádé filmeket is, melyek teljesen kikapcsolnak.

Nagyon szívesen túrázok a természetben, rendszeresen járok a hegyekbe. Néha gondolok egyet, felveszem a hátizsákot, elmegeyek, és akár kinn is táborozok. Nekem mindig is a testi-lelki egészség részét képezte, hogy elmegeyek túrázni akár egyedül, nagyobb közösséggel, vagy egy baráttal. Számomra talán ez a teljes kikapcsolódás, ha elindulok túrázni, és úgymond hazamehetek a hegyekbe. Szoktak csodálkozni ezen, kérdezik, hogy lehet, hiszen az Alföldön születtem. A Bácska sík vidék, sehol egy hegy. Mégis úgy érzem, a hegyekben vagyok otthon, mert valahogy mindig oda vágyakozom vissza. Van, hogy akár télen, nagy hóban és hidegben is bevállalok egy nehezebb túrát a Mecsekben, például a Zengőre. Szép emlékeket gyűjtöttem ott, amikor felértem, leültem teázni, és közben néztem a szép tájat.

Hidasi Márk

Tolnai Lajos Művelődési Otthon

„A többség az akadályokat látja, a kisebbség a célokat tartja szem előtt; a történelem az utóbbiak sikereit jutal-mazza, az előbbieket pedig feledéssel jutalmazza.”

Alfred Armand Montapert

Főbb irányok a 2017.-es évben!

Izgalmas dolog előre tervezni, átgondolni a régi célokat, vajon azok arra visznek-e bennünket, amerre haladni akarunk? Megvizsgálni, lehet-e módosítani, ha nem, akkor elengedni. Új célokat találni, olyanokat, amikhez sokan tudnak kapcsolódni, közösséget építeni, embereket összehozni, a csoportok közötti távolságot csökkenteni, elfeledtetett megkeresni, színésíteni, újratervezni, változást menedzselni. Ezek a sarokkövek, amire a 2017 év épül majd.

Első cél: A közösség építése!

Három programot emelnék ki a következő évből:

A ZöldÜltess közösségi együttműködésen alapuló településfejlesztési projekt, erről itt nem írnék sokat, mert a Lurkóban olvashatnak még róla bővebben. Azonban ez egy meghatározó csapása a következő évnél. Az egész települést átfogó, sok embert megmozgató igazi közösségépítési akció ez. Komoly célokkal és már elért eredmé-

nyekkel.

Közösségi Kávéház, ahol a közösség életre kell. Visszahozzuk a kávézás építő funkcióját, ahol lehet beszélgetni, eszmét cserélni, az embereknek egymással kapcsolatba kerülni. Érdekes emberek, témák, de főleg jó közösség és mindenek felett igényes kávék. Az alkalmak havi rendszerességgel lesznek megszervezve.

Gyermekfesztivál: május 28-án, gyermeknapkor igazi nagyszabású fesztivált szervezünk a gyermekeknek és a szüleiknek. Ahogy már idén szeptemberben tapasztalták egyesek a szüreti napokon, hogy együtt játszani mennyire jó, ezen tovább menve hívjuk életre a fesztivált. A móka, kacagás, kihívás, közös játék lesznek a kulcsszavak.

Második cél: Lehetőség a fejlődésre!

Itt olyan programokat igyekszünk szervezni, aminek a célja a fejlődés. Egyik ilyen programunk a Change Mode, amit a nyolcadikosoknak kínálunk. Ez egy pályaeorientációs tréning. Ebben próbálunk segítséget nyújtani, hogy olyan pályát tudjanak választani, ahol sikeresek lehetnek. A bennük lévő készségek és képességek kibontakozhatnak, és az életük kiteljesedhet. Fontos a felnövekvő generációba való befektetés, a település jövőjének záloga ez.

A következő program egy Animátor képzés, ahol igyekszünk a rendezvényeinkhez szükséges emberi erőforrást bővíteni, tudását gyarapítani. Ha szeretnénk a meglévő rendezvényeket fejleszteni, akkor a benne munkálkodókat is fejleszteni kell.

Harmadik cél: A meglévőt átgondolni, fejleszteni, amit kell, elengedni.

Színes és aktív élet folyik Györkönyben, amiben hol közreműködőként, hol gazdaként, hol pedig résztvevőként van jelen a művelődésszervező. A 2016-os év tapasztalataiból kiindulva ebben a sok programban szeretném egyértelműen letisztázni a szerepem. Ahol tudok, ott jó ötletekkel előállni, ahol kell, ott hátrébb lépni, az egyensúlyt megtalálni. Másokat helyzetbe hozni és munkálkodni engedni. Kapcsolatokat építeni és segíteni a szervezetek, egyesületek, csoportok munkáját, a céljai elérését.

Ezen felül sok érdekes program lesz még, amit a gyorkony.hu-n követhetnek, vagy a faluban található hirdetőtáblákon. Mindenkit várunk szeretettel az alkalmainkra.

Tisztelettel:

Surányi Zoltán
Tolnai Lajos Művelődési Otthon vezetője

4. Mikrotérségi Kórustalálkozó

December 4-én, Advent 2. vasárnapján ismét énekszó töltötte be a Györkönyi evangélikus templomot, hiszen nyolc kórus közreműködésével Kórustalálkozó zajlott.

A programot Kasza Gábor györkönyi evangélikus lelkész áhítata nyitotta meg, majd Kuti Imréné - a program elindítója - kívánt élményekben gazdag pillanatokot mindenkinek. Következtek a kórusok sorban: a Sárszentlőrinci Énekkar, Pálfáról a Rozmaring népdalkör, Nagydorogról a Sztárai Mihály református Kórus, a Kajdacsai Sarlós Boldogasszony kórus, Pusztahencséről az Élővíz Kórus, Tengeliceről a Mécses Csoport. Első alkalommal énekeltek Györkönyben a Szekszárdi Mondschein Német Nemzetiségi Kórus tagjai, akik előtte látogatást tettek a tájházban és a pincehegyen is. Koch Ádám pincéjében bemelegítés képen énekszóval köszönték meg a vendéglátást. Utoljára a házigazda, Györkönyi Vegyeskar állt a közönség elé karácsonyi programjával. A találkozó zárásaképpen az összes énekes együtt énekelte Füller Tímea kíséretében

egy bájos karácsonyi dalt.

Megható és felemelő pillanat volt! Öröm volt látni, hogy milyen sokan kíváncsiak az énekkarokra. Nem kevésbé volt nagy öröm hallgatni a csoportokat, látni a lelkesedéseket. Részt venni és vezetni őket. Élvezni azt a sok változatos zenei élményt, ami elének tárult. Volt autentikus népi énekléstől kezdve fülbemászó, zongorán kísért dallamokon át, igazi egyház-zene, német nemzetiségi muzsika és klasszikus kóruséneklés is. Büszke vagyok rá, hogy sikerült elindítanunk és immár negyedik alkalommal megrendeznünk egy olyan eseményt, ahol az énekelni vágyó emberek nagy közönség előtt és mégis baráti körben mutathatják meg tehetségüket. Ez a nap Györkönyben a kórusokról szólt. Azokról az emberekről, akik énekszóval szeretnék szebbé tenni a hétköznapjaikat. Nagyra becsülöm mindezek mellett azt is, hogy évről évre képes megtölteni a templomot ez a rendezvény. Az emberek érdeklődése nem lankad és minden évben szép számmal hallgatják meg az énekeseket.

Mikor az utolsó hang is lecsengett a templom falai között, Surányi Réti Katalin református lelkész közreműködésével meggyújtottuk a második gyertyát a falu koszorúján. Majd következett a vacsora, ami remekül sikerült. Hozzávetőleg 120 embert láttunk vendégül Krämer Jani bácsi utánoszthatatlan pörköltjével, finom györkönyi borokkal és csábító süteményekkel.

Ahhoz, hogy ez létrejöhesse, rengeteg segítséget kaptunk. Szeretném megköszönni Bock Beátának, hogy segítette megszervezni a találkozót. Panker Petráknak, Krämer Jánosnak és Krämer Erzsibe nének, valamint a Györkönyi Vegyeskar minden tagjának a munkájukat. Köszönöm Kuti Imrénének, hogy a hajrában ő is ismét csatlakozott és segített nekünk, amiben csak tudott. Valamint köszönöm a képviselő testületnek az anyagi felajánlást, amiből a költségek jelentős részét fedezni tudtuk.

Jövőre veletek ugyanitt!

Fábián-Komáromi Virág

Gácsérok és Újborok

A Györkönyi Pincehegyért Egyesület tagjai kezdetben - 20-30 fő részvételével - saját maguk szórakoztatására szervezték meg az Újborok kóstolását egy libasült elfogyasztása mellett. Következő alkalommal már a györkönyi hagyományokhoz jobban illeszkedő kacsasültet fogyasztottak a borok mellé, de még mindig csak szűk körben élvezhették a kellemes ízeket.

Később úgy döntött az Egyesületünk, hogy mások számára is elérhetővé teszi a rendezvényen való részvételt. Az első tágabb körben megrendezésre kerülő programon 70 fő vett részt a Gazdák Szövetkezetének pincéjében, melyhez már egy bortúrát is szerveztünk. A rendezvény népszerűségének növekedése miatt a résztvevők számát 100 főben maximalizáltuk, mivel a Gazdák Szövetkezetének

pincéjében ekkora létszámot tudunk elhelyezni, ám az érdeklődők száma meghaladta a befogadóképességet, ezért, amikor elkészült a Wein&Speiz fogadó, további 20 fővel tudtuk növelni a létszámot. A következő évben a Sarok Borház és az Egyesületi prэшház bevonásával 210 főre tudtuk emelni programunk befogadóképességét.

Idén november 26-án, ötödik alkalommal rendeztük meg az immár hagyományosnak tekinthető Gácsérok és Újborok rendezvényünket, melynek befogadóképessége az idei évben a Koch pincével, és további 40 fővel bővült, így összesen már 250 főt tudunk fogadni.

A rendezvény népszerűsége jól látszik abból is, hogy minden évben maradéktalanul sikerült betölteni a meghirdetett férőhelyeket. Itt meg kell jegyeznünk, hogy idén lehetőséget biztosítottunk a tagjainknak, hogy részükre és baráti társaságuk részére előre igényelhessenek helyet, melynek hatására a tervezett nyilvános meghirdetés előtt valamennyi

hely elfogyott. Ennek örülhetnénk is, de van itt egy kis ürmös az örömben, mivel sokan várták, hogy megjelenjen a jelentkezési lehetőség, ami nem történhetett meg, így sokan lemaradtak a programról. Ezúton szeretnék elnézést kérni mindenkitől, akinek csalódást okoztunk! Megígérhetem magam és az Egyesületünk nevében, hogy a következő rendezvényeinknél erre jobban oda fogunk figyelni.

A rendezvény megszervezésében és lebonyolításában sokan sokat dolgoztak, még leírni is sok, hát még elkészíteni a 300 kg kacsasültet. A program elválaszthatatlan része az Újborok kóstolása, melyet idén öt borásznál tehetett meg az, aki igénybe vette ezt a különleges élményt nyújtó túrázást.

Végezetül szeretném megköszönni a szervezőknek, a segítőknek, a borászoknak és a rendezvénynek helyszínt adó gazdáknak azt a rengeteg erőfeszítést, amit annak érdekében tettek, hogy a Gácsérok és Újborok felejthetetlen élményt jelentsen a résztvevőknek.

Toth Gábor

Semmiből valami

Tánc közben kívül kerülünk önmagunkon. Nagyobbak, csodálatosabbak és erősebbek leszünk. Ez erő, földi dicsőség, és csak rajtunk múlik, hogy megszerezzük

Agnes De Mill

Táncolni jó. Tudtuk ezt már 5 évvel ezelőtt is, amikor a német táncsoport 15. születésnapjára ünnepségén - meglepetésként - a világot jelentő deszkákra léptünk country műsorunkkal. Korábbi és akkor aktív néptáncos hölgyek alkották a csoportot, ami alkalmi társulatból az elmúlt 5 esztendő alatt ütöképes kis csapatá válogódott. Mint minden közösség életében, természetesen nálunk is voltak mélypontok, sokan jöttek-mentek a házunk táján, és néhány hónappal ezelőtt minimálisra fogyatkozott a létszámunk, önálló fellépéshez már nem voltunk elegendőek. Így visszagondolva azonban biztosan állíthatom, hogy egyikünk fejében sem fordult meg a gondolat, hogy abbahagyjuk a szerda esti próbákat. Aztán fordulat következett be a csapat életében: Budainé Kántor Éva fáradhatatlan szervező munkájának köszönhetően sok új táncossal bővült, frissült a közösségünk. Évi a szervező tevékenység mellett rendszeresen tanít is bennünket, köszönjük neki az önzetlen segítségét!

Az utóbbi időben tehát egymást korábban nem ismerő hölgyek és urak(!) jelentek meg egyre nagyobb létszámban a próbákon. Érkeztek érdeklődők Vajtáról - közöttük rendkívül tehetséges és lelkes

amerikai fiatalok -, Nagydorogról, Dunaszentgyörgyről, sőt van, aki minden szerdán Ercsiből autózik Györkönybe azért, hogy részt vehessen a foglalkozásainkon! Felemelő dolog, hogy akár a táncstudásunkat, akár az összetartó erőnket tekintve, a nulláról milyen rövid idő alatt mennyire magas szintre emelkedett a csapat. Magával ragadó élmény látni a zenétől, a mozgás örömétől kipirult arcokat, megélni az apró gesztusokat, összemosolygásokat, az ismeretlenekkel szembeni segítőkészség jelentéktelennek tűnő, de sokatmondó jeleit. A line-dance (magyarul: sortánc), a country tánc azon válfaja, melyet mi művelünk, véleményem szerint a világ legdemokratikusabb tánca, hiszen kortól, nemtől, előképzettségtől függetlenül bárki elsajátíthatja, és azonnal örömet lelheti benne. Nem szükséges hozzá partner, hiszen a koreográfiák döntő többsége nem páros tánc, és bármilyen helyszínen el lehet táncolni, mivel legtöbbször kettő, vagy négy különböző irányba táncolunk

A közelmúltban néhányan a csoportból abban a megtiszteltetésben részesültek, hogy meghívtak bennünket fellépni „nagy testvérünk”, a Csámpai Country Road Club fennállásának 10. évfordulójára rendezett ünnepségre. A fellépés izgalmain túl szívmengető érzés volt akkora csapatban táncolni a Csengey Dénes Művelődési Központ színpadán. A csámpaiak nélkül mostanában biztosan nem jutottunk volna oda, ezúton is

köszönjük nekik, és közös művészeti vezetőnknek, Dobai-Györfly Orsolyának a lehetőséget.

A rendezvény másik nagy élménye számomra az ünnepi műsor után rendezett táncbál volt. Itt vidéki csoportokat is vendégül láttak a szervezők, és rendkívül hangulatos élő zenére mutathattuk be egymásnak a tudásunkat. A csinos, fiatal, és természetesen nagyon ügyes hölgyek és urak mellett nagy számban voltak idősebb, átlagos külsejű, esetleg túlsúlyos rendezők is. De a látszat ebben az esetben feltétlenül csalóka volt. Ahogy megszólalt a zene és sorokba rendeződtünk, eltűntek a méret- és korbelti különbségek, és bizony előfordult, hogy egy nálam minden valószínűség szerint lényegesen idősebb és teltebb hölgy önkéntes, kérés nélkül utmutatása mellett próbáltam lekövetni a bonyolult és izgasztóan mozgalmas lépéssorokat. A mi csapatunk természetesen még nem tart ott, ahol a régebben működő, népesebb csoportok, de a mostani helyzetünket tekintve jó reménységgel és nagy várakozással tekintünk a jövőbe.

Szívből reméljük, hogy még sokáig élvezhetjük egymás társaságát, a mozgás örömét. Bízunk benne, hogy még többen fognak csatlakozni hozzánk, és részeseülnek a közösség és a tánc semmivel össze nem hasonlítható és semmivel nem pótolható élményében

Próba minden szerdán 6-kor a Kultúrban!

Böndörné Jaksa Judit

Meghívó

A Glöckner János Német Nemzetiségi Táncsoport 2017. január 21-én, szombaton ünnepli fennállásának 20. évfordulóját. Ebből az alkalomból sok szeretettel hívunk minden érdeklődőt, volt és jelenlegi táncost, illetve támogatóinkat ünnepségünkre, mely 17.00 órakor kezdődik a Művelődési Házban. A néptáncos bemutatót követően vacsorát rendezünk a régi és a jelenlegi táncosok részvételével. Kérjük, hogy aki részt kíván venni a vacsorán, az január 10-ig jelezze a 552-000 számon Panker

Petránál, a 06703109148-as számon Böndör Tibornál, vagy a Tancsoport@gyorkony.hu e-mail címen. Kísérjük figyelemmel a Facebook-oldalunkat is, itt közöljük a legfrissebb információkat.

Minden érdeklődőt, érintettet sok szeretettel várunk rendezvényünkre.

Böndör Tibor,
a Glöckner János Német Nemzetiségi Táncsoport vezetője

GYÖRKÖNY
JERKING

LURKÓ

Szüreti multság I.

Szüreti multság II.

A dicsőséges focicsapat

Ovisok az Atomerőmű múzeumában

A kiválóan szereplő íjászcsoport Gyulán
Biztos kezekben a jövő

A Falukarácsony idősebb és fiatal nézői
Kórustalálkozó

